

Avocatul Poporului ataca la Curtea Constitutionala OUG privind starea de urgenta

Mai multe articole din OUG 1/1999 privind starea de urgenta si OUG 32/2020 care modifica primul document citat sunt neconstitutionale pentru ca „i se permite presedintelui sa legifereze în domenii pentru care Legea fundamentala cere interventia legiuitorului primar”, arata Avocatul Poporului.

„Exigentele statului de drept impun ca garantiile juridice ale drepturilor prevazute de Constitutie în beneficiul cetatenilor sa fie utilizate potrivit scopului pentru care au fost instituite”, arata Avocatului Poporului.

Avocatul Poporului a sesizat Curtea Constitutionala cu exceptia de neconstitutionalitate referitoare la prevederile art. 9, art. 14 lit. c1) – f) si art. 28 din Ordonanta de urgenta a Guvernului nr. 1/1999 privind regimul starii de asediu si regimul starii de urgenta, cu modificarile si completarile ulterioare, si la Ordonanta de urgenta a Guvernului nr. 34/2020 pentru modificarea si completarea Ordonantei de urgenta a Guvernului nr. 1/1999 privind regimul starii de asediu si regimul starii de urgenta, în ansamblul sau.

„Prevederile art. 14 lit. c1) – f) din Ordonanta de urgenta a Guvernului nr. 1/1999 sunt neconstitutionale, întrucât permit Presedintelui României sa legifereze în domenii pentru care Legea fundamentala cere interventia legiuitorului primar sau a celui delegat prin modificarea unor legi organice si prin restrângerea efectiva a exercitiului drepturilor omului”, explica Avocatul Poporului.

Mai exact, Avocatul Poporului considera ca daca legiuitorul constituant ar fi considerat ca prin decret, ca act administrativ normativ, Presedintele poate legifera în perioada starii de urgenta sau de asediu, ar fi prevazut în mod expres un tip de delegare legislativa, asa cum a reglementat-o în cazul celeilalte autoritati executive, Guvernul.

În cadrul analizei textelor legale mentionate, Avocatul Poporului apreciaza ca art. 28 din Ordonanta de urgenta a Guvernului nr. 1/1999, cu modificarile si completarile ulterioare, este formulat într-un mod atât de general, încât normele legale sunt lipsite total de previzibilitate si claritate, ceea ce determina imposibilitatea destinatarului legii, si anume, persoana care ar încalca prevederile art. 9 din Ordonanta de urgenta a Guvernului nr. 1/1999, de a-si stabili conduita de urmat, în lipsa unei descrieri riguroase a unei fapte contraventionale.